

การวางโครงการในการออกถ่ายภาพยนตร์

การวางโครงการออกถ่ายภาพยนตร์ มีความจำเป็นมาก เพราะการถ่ายภาพยนตร์ ต้องมีการวางแผน เริ่มตั้งแต่เรื่องเขียนเป็นบทภาพยนตร์ การกำหนดสถานที่ถ่าย การไปสำรวจสถานที่ การเตรียมการเดินทาง การเตรียมอุปกรณ์ในการถ่าย กล้อง เครื่องแสง ที่วัดแสง เทป พาหนะในการเดินทาง ฟิล์มหรืออุปกรณ์ที่ปลอดภัย กำหนดวัน การขออนุญาตใช้สถานที่ การวางมุมกล้อง การซ้อมการแสดง การประสานงานระหว่างหน้าที่ เช่นผู้กำกับ กล้อง ผู้แสดง ผู้กำกับบท ผู้กำกับแสง ผู้กำกับการแต่งกาย ผู้กำกับฉาก และอื่นๆ ซึ่งจำเป็นต้องทำความเข้าใจกันในทุกด้าน ดังนั้นการวางโครงการออกถ่ายภาพยนตร์ จึงมีความจำเป็นต้องมีการวางแผนล่วงหน้า วางแผนสำหรับปัญหาข้างหน้า การทำบันทึกปัญหาและอุปสรรค การทำบันทึกสำหรับผู้กำกับและเจ้าหน้าที่ทุก ๆ หน้าที่ ดังนั้นจะเป็นการดียิ่ง ถ้าได้มีการวางแผนไว้อย่างรอบคอบแล้ว

สิ่งที่ต้องทำในการวางโครงการก็คือ

1. SCRIPT หรือบทภาพยนตร์

สิ่งแรกที่มีความจำเป็นในการวางโครงการเรื่อง โครงการในการถ่ายภาพยนตร์ และเป็นสิ่งแรกที่จะต้องเขียนก่อนสิ่งอื่นใดหลังจากหาเรื่องได้แล้ว คือ บทภาพยนตร์ซึ่งจะต้องได้รับการเขียนอย่างดีเพราะบทเป็นกุญแจอันสำคัญในการถ่ายทำภาพยนตร์ สคริปต์หรือบทภาพยนตร์นี้ จะเป็นสิ่งที่แนะแนวทางลักษณะการถ่ายทำและทุกขั้นตอนของภาพยนตร์ไว้ทั้งหมด

บุคคลากรผู้ผลิตทุกคน เช่น ผู้กำกับทุกแขนง ผู้แสดง จะต้องอ่านบทอย่างเข้าใจและทำความเข้าใจจนเป็นที่เข้าใจกันทั้งหมดก่อน และบทใดที่จำเป็นต้องใช้ความรู้สึก การแสดงออกทางความรู้สึกผู้กำกับทุกคนจะต้องเข้าใจอย่างซาบซึ้ง เพื่อภาพที่ถ่ายออกมา จะได้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของเรื่องได้เต็มที่ ควรได้ศึกษาบทของแต่ละตอนด้วย ถ้ามีการถ่ายภาพยนตร์ทุกวัน ผู้เกี่ยวข้องควรได้อ่านบทของแต่ละวันโดยละเอียดถี่ถ้วน ถ้ามีสิ่งที่จะต้องเตรียมเป็นพิเศษ หรือต้องทำเป็นพิเศษ หรือถ้าสงสัยจักได้จัดเตรียม จัดทำและสอบถามให้กระจ่างชัดเสียก่อน ผู้กำกับการถ่ายทำ (DIRECTOR) ผู้กำกับควรถ่ายภาพ (DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY) ต้องจัดเตรียมอุปกรณ์ ในรายการที่จะต้องใช้แต่ละวันให้พร้อม

สตริปต์หรือบทในขั้นสุดท้าย ควรมีการเสนอแนะ และการซ้อมการแสดง ซ้อมการถ่ายก่อนถ่ายจริง เพื่อได้มีการแก้ไขและเสนอแนะแก่ทุกคนที่ร่วมงานกัน การถ่ายภาพยนตร์ก็จะได้ภาพยนตร์ออกมาตรงตามต้องการ

ในการถ่ายทำที่ตึ้นนั้น ถ้าไม่มีอุปสรรค หรืออื่นใดมาขัดขวางก็ควรให้ถ่ายทำเป็นไปตามสตริปต์ ถ้าถ่ายทำไปแล้วมีอะไรไม่แน่ใจ สงสัยในระหว่างถ่ายทำ ก็ขอให้ถ่ายในส่วนนั้นอีกครั้ง มิใช่ต้องกลับมาถ่ายกันอีกโดยไม่จำเป็น

2. บทภาพยนตร์กับผู้กำกับการถ่ายทำ

ผู้กำกับการถ่ายภาพ (DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY) ผู้กำกับการถ่ายทำต้องอ่านบทภาพยนตร์อย่างละเอียดมากที่สุดเสียก่อนการลงมือถ่าย และควรจะกำหนดช่างแต่ละฉากในการถ่ายไว้ด้วย ผู้กำกับการถ่ายทำจะต้องทำความเข้าใจกับผู้กำกับใหญ่และให้ความคิดเกี่ยวกับภาพที่จะเกิดขึ้นบนฟิล์ม ผู้กำกับการถ่ายทำจะต้องเป็นผู้กำหนด SPECIAL EFFECT ลักษณะภาพขนานการแต่ละฉาก ควบคุมการจัดฉากร่วมกับช่างศิลป์ ช่างแสง ช่างเสียง เป็นต้น ดังนั้นสตริปต์จึงเป็นสิ่งที่ผู้กำกับการถ่ายจะต้องมาทำเป็นบทสำหรับถ่ายหรือเรียกว่า SHOOTING SCRIPT

3. ความละเอียดของบท

ในบทภาพยนตร์จะต้องมีรายละเอียดบางอย่างซึ่งอาจเป็นเพียงคำพูดเพียง 2-3 คำ แต่สามารถอธิบายให้ผู้กำกับถ่ายภาพเข้าใจและสามารถที่จะเตรียมตัวในการถ่ายภาพได้

4. การทำสตอรีบอร์ด

สตอรีบอร์ด คือ การถ่ายภาพลักษณะการแสดงหรือการเขียนภาพชุดสำคัญในการแสดงเป็นการย่อบทภาพยนตร์อีกทอดหนึ่ง คือ เอบทภาพยนตร์หรือสตริปต์มาเขียนเป็นภาพหรือถ่ายเป็นภาพเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำภาพยนตร์ทั้งเรื่องนั่นเอง ซึ่งสตอรีบอร์ดจะเป็นเครื่องช่วยบอกข้อมูลในการตั้งกล้อง กำหนดที่ผู้แสดง จาก ความสัมพันธ์หรือการต่อเนื่องระหว่างฉาก ระหว่างภาพ ทิศทางการเคลื่อนไหว และมุมกล้อง

5. การออกไปสำรวจสถานที่

การวางแผนในการ ไปถ่ายทำภาพยนตร์นอกสถานที่นั้นต้องมีการไปสำรวจสถานที่ก่อน โดยผู้กำกับการถ่ายควรร่วมกับผู้กำกับอื่น ช่างศิลป์ กล้อง และอื่นๆ

ไปสำรวจสถานที่ก่อนเพื่อจะได้กลับมาวางแผนในการไปถ่ายทำจริงอีกครั้งหนึ่งเพื่อจะได้ประหยัดเงินและเวลาในการถ่ายทำ เพราะเวลาถ่ายจริง ๆ ถ้าสถานที่ไม่เหมาะอาจมีการโยกย้ายทำให้ต้องเสียเงินทองและเสียเวลาเป็นอันมากจึงควรที่จะไปสำรวจสถานที่เสียก่อน

6. อะไรบ้างที่ผู้ถ่ายภาพควรจะต้องสำรวจ

ก่อนอื่นช่างภาพควรได้ตกลงทำความเข้าใจกับผู้กำกับถึงเรื่องบทถ่ายและอธิบายการจัดภาพแล้ว ในการไปสำรวจสถานที่ช่างภาพควรต้องมองให้พบว่าในสถานที่นั้นเขามีความต้องการอะไรบ้าง ควรพิจารณาให้เหมาะกับมุลกล้อง บท การประหยัด และอื่นๆ พอสมควรทางที่ต้นช่างภาพควรมักต้องถ่ายภาพไปคู่ด้วยจริงๆ ก่อน อาจเป็นกล้องถ่ายรูป กล้องถ่ายภาพยนตร์ 8 ม.ม. วีดีโอเทป และจัดบันทึกมาให้พร้อม เท่าที่จะทำได้ และต้องสำรวจการใช้ระบบแสง เสียง หรือฉากประกอบเพิ่มเติมก็จะจัดขึ้นได้ในตอนมาถ่ายจริงๆ เช่น อาจต้องเตรียมเลนส์ชนิดมุกกว้าง หรือ เลนส์ตั้งภาพระยะไกล เตรียมคอตส์ขาตั้ง แผ่นสะท้อนแสงและอื่นๆ

7. การวางแผนในการถ่ายกลางแจ้ง (โดยใช้แสงอาทิตย์)

ควรมีการวางแผนในการถ่ายภาพเมื่อต้องใช้แสงอาทิตย์ในการถ่ายภาพ เพราะผู้กำกับแสงควรรู้ทิศทางของแสง ความสูงของระดับและความเข้มของแสงอาทิตย์

8. ทิศทางของแสง

ผู้กำกับการถ่ายภาพใช้แสงสว่างในการถ่ายทำได้อย่างมีศิลปะ ซึ่งเป็นหลักการง่ายสำหรับช่างศิลป์ที่จะใช้แสงอาทิตย์เป็นงานตกแต่งภาพให้สวยงามได้ การควบคุมแสงจะสมบูรณ์ได้ต้องรู้จักธรรมชาติของแสง ทิศทางของแสงทำให้เกิดภาพได้ต่าง ๆ ทั้งในจุดที่ต้องการจะถ่ายภาพและฉากหลักหรือส่วนประกอบของภาพ ดังนั้นทิศทางของแสงอาทิตย์ควรอยู่ใน SHOOTING SCRIPT ด้วย เพื่อช่างภาพ ผู้กำกับจักได้วางแผนในการถ่ายในวันต่อวันได้

สิ่งที่ควรพิจารณาประกอบกับทิศทางของแสงอีกก็คือ สถานที่ว่าอยู่ในทิศทางแสงหรือไม่ และสิ่งที่จะถูกถ่ายมีรายละเอียดในตัวมันอย่างไร อาจเป็นฉากใหญ่ ๆ ก้อนหิน LANDSCAPES ภูเขา ต้นไม้ ซึ่งอาจจุดแสงหรือสะท้อนแสง และทำให้ภาพดูสวยงามขึ้นได้

9. ความสูงของแสงอาทิตย์

แสงอาทิตย์ที่ขึ้นสูงจะทำให้ภาพที่ถ่ายได้มีแสงเร็วกว่าเมื่อตอนเช้าหรือบ่าย เพราะแสงที่สว่างจ้าหรือจัดจะทำให้ภาพขาดรายละเอียด ทำให้ภาพผิดส่วน เช่น อาจทำให้เบ้าตาลึก แก้มยื่น คางยาว และยังทำให้ฉากหลังมองไม่รู้เรื่อง ดังนั้นเวลาที่ควรถ่ายภาพควรเป็นตอนช่วงเวลาเช้าและเย็นคือในหนึ่งชั่วโมงหลังอาทิตย์ขึ้น และหนึ่งชั่วโมงก่อนอาทิตย์ตก

10. ความเข้มของแสงอาทิตย์

เป็นความเข้มของแสงสว่างธรรมชาติ ซึ่งปกติความเข้มของแสงจะค่อยมากขึ้นเมื่อดวงอาทิตย์เริ่มขึ้นและเข้มขึ้นมากที่สุดเมื่อมันขึ้นสูงสุด และค่อย ๆ ลดความเข้มลงจนหมดไปเมื่อดวงอาทิตย์ตก ในตอนเย็นในระยะใกล้ดวงอาทิตย์ตกหรือลับขอบฟ้าไปแล้วเล็กน้อยยังมีแสงเรืองอยู่ มีนักถ่ายภาพนิยมใช้แสงตอนนั้นแทนการถ่ายเวลากลางคืนได้

ฤดูต่าง ๆ ก็มีผลทำให้แสงอาทิตย์มีแสงสว่างและความเข้มมากขึ้นน้อยได้เช่นกัน